

אגרת רבנו שמשון מאוסטרופואלי"א

"כָּל הַמַּעֲיִן בְּסוֹד נִפְלָא וְנוֹרָא הִזָּה עַל מְכוּנוֹ,
אֲפֹלוּ פַּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, וּבְכָל וּבִיזְיָתָר בְּעֶרְבִי
פְּסָחִים, מִבְּטָח שֶׁהוּא מַצֵּל כָּל הַשָּׁנָה מִכָּל מְכַשׁוֹל
וּמִיִּתְּהָ מְשָׁנָה וְשׁוּם אֲנָם. וְאַל יִמָּשְׁלוּ בּוֹ אוֹיְבָיו,
וְכָל שׁוֹנְאָיו יִפְּלוּ תַּחְתָּיו, וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְּנֶה יַצְלִיחַ
וַיִּשְׁפִּיל אִמּוֹן סָלָה":

(לשון רבנו שמשון בסוף האיגרת)

כל הזכויות שמורות

פלאפון להזמנות: 0583202068

אין להוציא את שמות המלאכים בפה, אלא בעין בלבד (עיין שו"ת תורה לשמה

סימן תכ"ד וכן תצ"א.)

שְׁלֹמֹה לרבני ארץ, גודרי גדר ועומדים בפרץ,
יצילם ה' מכליון וחרץ, כולם קדושים
אשר המה בארץ, כל חד לפום חורפיה מקשה ומתרץ,
ועל רוב שלומכם התענגו מעתה ועד עולם אמן סלה,
בתכלית הקיצור אודות הענין שכתב כבוד תורתו אלי מה
שרשמתי הסימנים, דצ"ך עד"ש באח"ב. והקשה מר עלי,
והיאך נרמזת הגאולה באלו הסימנים, ועכשיו אגלה הדבר
ברמז לכבוד תורתו, ויצא כברק חיצו לפני, והוא רחום
יכפר: והנה אכתוב לכבוד תורתו מה שכתב האר"י ז"ל
בקונטרס שלו הנקרא פלאות רבות בשער הנקרא יציאת
מצרים, (פרק ג' דף מ"ב ע"א), וזה לשונו:

הַנֶּה כְּכֹר הַיְּהוּדִים שֶׁפָּרַעַה נִלְקָה בְּמִצְרַיִם
בְּעֶשֶׂר מִכּוֹת אֱלֹהֵי יְדֵי שְׁלֹשָׁה אֱלֹפִים
וּמֵאֲתָיִים וּשְׂמוֹנִים מֵלֶאכֶי חֲבָלָה, הַמִּמָּנִים
בְּשְׁלֹשָׁה רִקְיָעִים שֶׁל טִמְאָה, הָאֶחָד נִקְרָא
שׂרֵעַ וְהַשֵּׁנִי נִקְרָא תַמּוּד, וְהַשְּׁלִישִׁי נִקְרָא
בִישָׁה"א, וְעַלִּיהֶם הַשֵּׁר הַנִּקְרָא דַלְפַּק"ט, וְעַלִּיהֶם

וְעַל כָּלֵם הַיֵּשֶׁר הִנָּקְרָא תַק"א, (בראשית) חֲסֵר
מִן הַשְּׁלִישִׁי עֶשְׂרֵה, וְחֲסֵר מִן הָרְבִיעִי שְׁשָׁה,
וְחֲסֵר מִן הַתְּשִׁיעִי שְׁשָׁה בַּכְּתוּב: וְהִנֵּה מֵה
שְׁלָקוֹ הַמְּצִרִיִּים בְּמִצְרַיִם עֶשְׂרֵה מִכּוֹת, וְעַל
הֵם לָקוּ חַמְשִׁים מִכּוֹת, מִצַּד הַיָּם שֶׁ"ו שָׁבוּ
אַחֲזוּ (ב"א אַחֲזוּ) דָּוִד בֶּן יִשִׁי, וְהַיָּם אָמַר וְהִכָּה.
וּמִצַּד הַיָּם תַק"ל לָקוּ הַמְּצִרִיִּים בְּמִצְרַיִם
אַרְבָּעִים מִכּוֹת, וְעַל הֵם לָקוּ מֵאַתִּים מִכּוֹת,
וְהַיָּם אָמַר וְהִכָּה. וּמִצַּד הַיָּם אֲשַׁצ"ה לָקוּ
הַמְּצִרִיִּים בְּמִצְרַיִם חַמְשִׁים מִכּוֹת, וְעַל הֵם
לָקוּ מֵאַתִּים וַחַמְשִׁים מִכּוֹת, וּבִמֵּה שֶׁהִקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא מִכָּה, בּו מְרַפָּא הַגְּלוּת. מֵה פִּנְשֵׁנו
וּמֵה חֲטָאוֹ, וּמֵה הַמַּעַל אֲשֶׁר מָעְלוּ אֲבוֹתֵינוּ,
לְהִיּוֹת בְּכוֹר הַבְּרִזָּל הַזֶּה, עַד שֶׁנֶּאֱלָם בְּשִׁמּוֹת
יָאֵלוֹ דַּע"ב צַד"א כִּשְׁח"ב. עַד כָּאן לְשׁוֹן הָאֲר"י
ז"ל:

וְהִנֵּה מוֹרֵי וְרִבּוֹתַי קְדוֹשֵׁי יִשְׂרָאֵל, הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה פְּלָאִים הֵם, סְתוּמִים וְנִחְתוּמִים
סָגוּר וְאֵין פּוֹרֵשׁ אוֹתָם. וּכְבֹּר שְׂאֵלוֹנִי גְדוּלִי
יִשְׂרָאֵל לְבָאֵר לָהֶם דְּבָרֵי הָאֶרֶץ ז"ל וְלֹא
הַגִּדְתִּי. וּמִגְדֹּל אֲהַבְתּוּ דִּמְר אֲגִלָּה רָז זֶה
שְׁנַת־גָּלָה לִי בַּחֲלוּם חֲזִיוֹן לֵילָה, וְעַכְשָׁו אֲגִלָּה
הַדְּבָר בְּרָמָז לִפְנֵי כְבוֹד תּוֹרָתוֹ, וְהוּא רַחוּם
יִכְבֵּר:

יבואר דברי האר"י ז"ל, שפרעה לקה על ידי שלושת
אלפים מאתים שמונים מלאכי חבלה, ואיך נרמז
להם בעשרת המכות.

וְזֹאת הָעֲנִין: מַה שִּׁכְתַּב הָאֶרֶץ ז"ל
שִׁפְרָעָה נִלְקָה בְּמִצְרִים עֶשֶׂר
מִכּוֹת וְכו', עַל יְדֵי 3,280 מִלְאכֵי חֲבֻלָּה כְּפֻנְתּוֹ כָּךְ:
כִּי אָמְרוּ בְּעֵלֵי קִבְלָה מַעֲשִׂית, הַיּוֹדְעִים
לְהַשְׁבִּיעַ מִלְאכִים שֵׁשׁ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מֵאֲתַיִם
שְׁמוֹנִים מִלְאכֵי חֲבֻלָּה הַמְּמַנִּים לְהַכּוֹת

אֶת הָרָשָׁעִים וְלֹהֲעֵנִישׁם בְּגִיהָנָם
 וּלְטֹהָרָם מַעֲנֹנֹתֵיהֶם. וְנָתַנּוּ סִימָן עַל זֶה:
 בַּפְּסוּק (ישעיה נ"ח ד') "וְלֹהֲכֹת בְּאַגְרָף רָשָׁע", כִּי
 "אַגְרָף", רֶמֶז שֶׁלֹּשָׁה אֲלָפִים מֵאֲתִים
 וּשְׁמוֹנִים, בְּרֹאשֵׁי תִיבוֹת בְּאוֹפֶן כֹּזֵה, גִּימַ"ל אֲלָפִים רִי"ש פ"י
 מִלֵּאכֵי חִבְלָה וְעַל יָדָם נִלְקָה גַם פֶּרַעַה הָרָשָׁע.
 וְאוֹמֵר אֲנִי הַכֹּתֶב שְׁוֹהוּ סוּד נִפְלָא הַמְנִין
 שֶׁל מִלֵּאכֵי הַחִבְלָה כֹּאֲשֶׁר הוּא נִכְתָּב וּמְחוּשָׁב
 בְּמִנְיָן וּבְמִסְפָּר: בְּאוֹתִיּוֹת שֶׁל עֶשְׂרֵת הַמִּכּוֹת דָּם,
 עֶפְרַיִם, כְּנָם, עָרוֹב, דָּבָר, שְׁחִין, בָּרָד,
 אֲרָבָה, חֲשָׁד, מִכַּת בְּכֻרוֹת: כִּי אֵלּוּ עֶשְׂרֵת
 מִכּוֹת כֹּאֲשֶׁר כָּתַבְתִּי אוֹת בָּאוֹת, עוֹלָיִם
 בְּגִימַטְרִיא שֶׁלֹּשָׁה אֲלָפִים וּמֵאֲתִים וּשְׁמוֹנִים
 מִמָּשׁ, בְּאוֹפֶן כֹּזֵה, דָּם 44 צִפְרָדַע 444 כְּנָם 110 עָרוֹב 278 דָּבָר
 206 שְׁחִין 368 בָּרָד 206 אֲרָבָה 208 חֲשָׁד 328 מִכַּת בְּכֻרוֹת 1088.

וַיַּחֲד עוֹלָה 3,280 כְּמִנְיָן מִלֵּאכֵי הַחִבְלָה אוֹתִיּוֹת

דִּדִּין של עשרת המכות בְּחֶשְׁבָּנָא דִּדִּין, של מלאכי
החבלה הָרוּמוֹז עַל מַחְנוֹת הַנִּל, הַמְּמַנִּים
לְמַהֲרָא אֶת הָרָשָׁעִים, וְהֵם שֶׁהִלְקוּ גַם אֶת פִּרְעָה
הָרָשָׁע וְהוּא פִּשְׁט נִפְלָא, עֵין לֹא רָאִתָּה:

וְהֵנָּה הַחֶשְׁבּוֹן מְכוּן של אותיות עשרת המכות

כַּמְנִין מִלֵּאכֵי הַחֲבִלָה בְּגִימָטְרִיא, יֵצֵא רַק בְּאוֹפֶן

כֹּזֵה כִּי אֲשֶׁר נִכְתָּב בְּנֵם חֶסֶד יו"ד, וְלֹא "כִּינָם"

גַּם עָרֵב חֶסֶד וָא"ו. וְלֹא "עָרוֹב" גַּם חֶשֶׁךְ חֶסֶד

וָא"ו. וְלֹא "חֹשֶׁךְ" וְאִזּוֹ הַחֶשְׁבּוֹן מִפְּשֵׁי, לֹא

פָּחוֹת וְלֹא יוֹתֵר מִשְׁלָשָׁה אֲלָפִים

וּמֵאֲתַיִם וּשְׁמוֹנִים מִלְּאֲכֵי חֲבִלָּה,

שְׁמַעְנִישִׁין אֶת הָרָשָׁעִים. וְהֵינּוּ מֵה

שְׁכֵתָּב הָאֶרֶץ ז"ל: "כִּכְתוּב", פִּירוּשׁ

כִּכְתוּב בְּסִפְרֵי תוֹרָה, שֶׁשֶׁם נִכְתְּבוּ שְׁלוֹשֶׁת הַמִּכּוֹת

כַּנָּם, עָרֵב, חֶשֶׁךְ, חֲסָרִים וְלֹא כִּי אֲשֶׁר כִּכְתוּב

בְּסִדּוּרִים וּבְעַל הַהֲגָדָה, שֶׁל פֶּסַח כִּי שֵׁם

נִכְתְּבוּ כָּלֶם מְלָאִים. אֵלָא צָרִיךְ
לְהֵיוֹת חָסֵר כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב בַּסֵּפֶר
תּוֹרָה. וְגַם רַבִּי יְהוּדָה לֹא כָתַב
סִימָנִים כָּלֶם רַק רָאשֵׁי תִבּוֹת, דצ"ך עד"ש
באח"ב, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב הָרַב יִצְחָק
אַבְרָבְנָאל בְּפִירוּשׁוֹ לַהֲגָדָה וְכְמוֹ שְׁכַתְּבֵתִי
לְעִיל:

וְהַיֵּנוּ מַה שְׁכַתּוֹב הָאֶרֶץ ו'ל': (בראשית)
חָסֵר מִן הַשְּׁלִישִׁי עֶשְׂרֵה,"
פִּירוּשׁ: מִכָּה שְׁלִישִׁית שֶׁהִיא כְּנֹס חָסֵר
י"ד. שֶׁהִיא בְּגִימָטְרִיא עֶשְׂרֵה "מִן הָרְבִיעִי שֶׁשֶּׁה"
פִּירוּשׁ מִכָּה רְבִיעִית שֶׁהִיא מִכַּת עָרוֹב גַּם חָסֵר
וָא"ו. שֶׁהִיא בְּגִימָטְרִיא שֶׁשֶּׁ "וְחָסֵר מִן הַתְּשִׁיעִי
שֶׁשֶּׁה", פִּירוּשׁ: מִכָּה תְּשִׁיעִית שֶׁהִיא מִכַּת חֲשֹׁךְ
גַּם כֵּן חָסֵר וָא"ו. שְׁגַם הִיא בְּגִימָטְרִיא שִׁשָּׁה, וְעַל יָדֵי
זֶה עוֹלָמִים מְנִינַן עֶשְׂרֵת הַמַּכּוֹת כְּמִנְיִן מֵלֹאכֵי הַחֲבֵלָה בְּדִיוֹק וּמָה

שְׁאֵמֶר "כִּפְתּוֹב", רוֹצֶה לוֹמַר שְׁכֵן כְּתוֹב בְּסֵפֶר תּוֹרַת חֶסֶד, כְּנֻזָּר לְעִיל:

יבואר איך שמות הרקיעים של מלאכי החבלה: שר"ע
תמו"ך בישה"א, האמורים לעיל, רמוזים במאמר
ההגדה "אלו עש"ר מכות שהבי"א הקב"ה על
המצרים במצרים".

וְזֶהוּ סוֹד מַה שְׁכָתוֹב בַּהֲגֵדָה שֶׁל פֶּסַח "אֱלֹהֵי עֶשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

בְּמִצְרַיִם", הֵיוּת שֶׁהִשְׁלוּשָׁה מִיָּלִים "עֶשֶׂר הַמִּכּוֹת שֶׁהֵבִיא
יֹצֵא מִכּוֹן מִמֶּשׁ כִּנְגַד שְׁמוֹת הַרְקִיעִים שֶׁל אוֹתֵם
שֶׁלֹּשָׁה אֱלֹפִים וּמֵאֲתָיִם וּשְׁמוֹנִים מֵלֵאכֵי
חֲבֻלָּה שֶׁהֵבִיאוּ אֶת פֶּרְעֹה וְאֶת הַמִּצְרַיִם
בְּמִצְרַיִם, וְכֵאמֹר בְּדַבְרֵי הָאֱרִי ז"ל לְעִיל שֶׁהֵם
הַמִּמּוֹנִים בְּשֶׁלֹּשָׁה רִקְיָעִים שֶׁל טְמָאָה:
אֶחָד נִקְרָא שֶׁר"ע, וְאֶחָד נִקְרָא תְמו"ך,
וְאֶחָד נִקְרָא בִישָׁה"א. כִּי גַם בְּזֶה יֵשׁ סוֹד
גָּדוֹל וְנִפְלָא. וְתִקֵּן הַמַּגִּיד מִסְדֵּר הַהֲגֵדָה שֶׁל פֶּסַח

בַּמָּה שִׁכַּתְּב "אלו עֶשְׂרַ מְכוֹת
שֶׁהֵבִיא", היות שִׁבְּאֵלוֹ שֶׁלֹּש תַּבּוֹת
נִרְמְזִים שְׁמוֹת הַשְּׁלֹשָׁה רִקְיעִים שֶׁל טַמָּאָה,
שְׁנֵאמְרוּ לַעִיל יְדִהִינוּ בִּאֹפֶן כֹּזֵה, כִּי בַחִילוֹף אוֹתוֹת הַמִּילָה
עֶשְׂרַ אוֹתוֹת שֶׁר"ע, וְהַמִּילָה מְכוֹת אוֹתוֹת
תְּמוֹד, וְהַמִּילָה שֶׁהֵבִיא אוֹתוֹת בִּישָׁה"א. וְבוֹהַ
רְמִז לְאֵלוֹ הַשְּׁמוֹת שֶׁל שְׁלֹשָׁה רִקְיעִים שֶׁל
טַמָּאָה. שִׁבְּהֵם יֵשׁ מְמַנִּים כְּמִנֵּין שְׁלֹשָׁה
אֲלָפִים וּמֵאֹתִים וּשְׁמוֹנִים מֵלָאֲכִי חֲבָלָה
מִמֶּשׁ, כְּמִנֵּין עֶשְׂרַ מְכוֹת דָּם צִפְרִידָע וְכוּ'.
וְהֵם שֶׁהֵבּוּ אֶת פֶּרֶעָה וְאֶת הַמִּצְרִיִּים
בְּמִצְרַיִם, כִּי מֵלָאֲכִי חֲבָלָה מְמַנִּים
לְהַכּוֹת אֶת הָרָשָׁעִים לְטַהָרֵם
מִעֲוֹנוֹתֵיהֶם, כְּאֵמֹר. וְעַל יָדֶן הַכָּה הַקֶּבֶה
אֶת פֶּרֶעָה וְאֶת הַמִּצְרִיִּים בְּמִצְרַיִם מְנִין
עֶשְׂרַ מְכוֹת אֵלוֹ, וְהוּא פֶּלֶא גָדוֹל:

יבואר שם השר "דלפק"ט", הממונה על שלושת אלפים מאתים שמונים מלאכי חבלה, ואיך רמוזו הוא במאמר ההגדה: "אלו עשר מכות שהביא הקב"ה על המצרים במצרים" במילים "על המצרים".

וַיִּמָּחֶה שִׁכְתָּב הָאֶרֶץ וְלִ: "וַיַּעֲלִיָּהֶם הַיָּם" דלפק"ט", כִּוְנָתוֹ הוּא שְׁשִׁים זָה, הנקרא דלפק"ט שְׁרָשׁוֹ יוֹצֵא מִמַּלְת "הַמִּצְרִים", שבמאמר ההגדה "אלו עשר המכות שהביא הקב"ה על המצרים במצרים" וזה הרמז נִמְשָׁךְ מהכתוב שם **עַל הַמִּצְרִים** והינו שאם נחשב את האותיות שעל אותיות המילה "המצרים" יצא שְׁהוּא שֵׁם דלפק"ט בְּאוֹתֵיּוֹת הַקּוֹדְמוֹת לְאוֹתֵיּוֹת הַמִּצְרִים. כי בסדר האותיות אות ד' קוֹדֵם לָהּ, ל' קוֹדֵם לָמ', פ' קוֹדֵם לָצ', ק' קוֹדֵם לָר', ט' קוֹדֵם לִי'. נמצא שהאותיות הנמצאות מעל למילה "המצרים" זה אותיות דלפק"ט. וְהַיָּמִם אַחֲרוֹנָה שֶׁל הַמִּצְרִים, אין היא בכלל הדרשה כי הִיא מ"ם הָרַבּוּי וְאִינָה מִן

הַשָּׂרֵשׁ. וְרִמּוֹ לָזֶה הַמִּנִּיד מִסֵּדֵר הַהִגְדָּה ש"פ
בְּמֵאמָר "אֱלֹהֵי עֶשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהָבִיא
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמַּצְרִים בְּמַצְרִים",
כְּלוּמַר הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵם קוֹדֶמּוֹת וְסִדּוּרָם מֵעַל
לָאוֹתִיּוֹת הַמַּצְרִים, וְהֵבִין:

יבואר שם השר הנקרא "תק"א", הממונה על כל אותם
מלאכי החבלה ועל השר דלפק"ט, איך מרומז בראשי
התיבות של עשרת המכות, וכן סוד המילה "אשר".

**וּפְתָה שְׁכֶתֶב הָאֶרֶץ ז'ל: "וְעָלִיהֶם וְעַל
כָּלֶם"** אותם 3.280 מ"ח והשר דלפק"ט, ממונה

הַשָּׂר הַנִּקְרָא תַק"א, בְּנִתּוֹ, כִּי רָאִישִׁי
תִּבּוֹת שֶׁל אֱלֹהֵי עֶשֶׂר מִכּוֹת, הֵם דַּע"ךְ עַד"ש
בֶּאֱח"ב עוֹלָם בְּגִימָטְרִיא תַק"א, בְּאוֹפֵן כּוּזָה, דַּע"ךְ
114 עַד"ש 374 בֶּאֱח"ב 13 וַיַּחֲד עוֹלָה 501. וְכֵן גַּם תַּק"א עוֹלָה 501.

וְהִרִי כַמִּנִּין הַשָּׂר מִמֶּשׁ, וְעוֹד תַּק"א הוּא כְּמִנִּין אֶש"ר,
שֶׁהִמִּילָה 'אֶשֶׁר' גַּם כֵּן בְּגִימָטְרִיא 501. וְזֶהוּ סוֹד

מזה שאמר הקב"ה למשה בפסוק (שמות ד', י"ז) "וְאֵת הַמָּטָה

הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ 'אֲשֶׁר' תַּעֲשֶׂה בוֹ אֶת
הָאֵתוֹת", כִּי עַל הַמָּטָה הָיוּ חֲקוּקִים הַמִּילִים

דצ"ך עד"ש באח"ב, שְׁמֹנִינִם בגימטריא כמנין
השר תק"א וזה כְּמִנִּין אש"ר מִפֶּשַׁע. וְזֶהוּ גַם

סוד כּוֹנֵנֶת הַכְּתוּב בְּסֵדֶר בֵּא: (שמות י' פסוק ב')

"וְלִמְעַן תִּסְפֹּר בְּאָזְנִי בִנְךָ וּבִן בִּנְךָ אֵת
'אֲשֶׁר' הִתְעַלְלָתִי בְּמִצְרַיִם", 'אֲשֶׁר'

דִּיקָא, נאמר שם היות שֶׁהוּא כְּמִסְפֵּר תק"א, שעל

ידו התעלל הקב"ה במצרים וְכִיּוֹצֵא בוֹ הִרְבֵּה

כְּסוּקִים שְׁמוּרִים עַל זֶה לְסוּד אֲשֶׁר, שהוא

כְּמִנִּין רְאִשֵׁי תְבוֹת שֶׁל עֵשֶׂר מִכּוֹת כְּמוֹ
שְׁבַּאֲרֵנוּ, וַיֵּשׁ לָנוּ בְּזֶה סוּדוֹת נִפְלְאִים.

וּכְבוֹד אֱלֹהִים הַסֵּתֶר דָּבָר:

יבואר מה שכתב האר"י ז"ל, שהמצרים לקו מצד השמות שפ"ו, תק"ל, אשצ"ה, שכוונתו לסוד מה שנחלקו בהגדה כמה מכות לקו המצרים, וכל אחד אמר מנין אחר לפי שורש שמו ושורש אחיזתו באותם השמות.

וְכֵּן שָׁכַתְבַּ רַבֵּנוּ הָאֲר"י ז"ל: "הַשֵּׁם

שפ"ו שָׁבוּ אֲחֹזוּ (נ"א אחוז) דְּדוֹד בֶּן

יִשְׂרָאֵל, וְהַשֵּׁם אָמַר וְהָכָה אוֹתָם בְּמִצְרַיִם

עֶשֶׂר מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים

מִכּוֹת. וְהַשֵּׁם תִּק"ל אָמַר וְהָכָה אוֹתָם

בְּמִצְרַיִם אַרְבָּעִים מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ

מָאתַיִם מִכּוֹת. וְהַשֵּׁם אֲשַׁצ"ה אָמַר

וְהָכָה אוֹתָם בְּמִצְרַיִם חֲמִשִּׁים מִכּוֹת,

וְעַל הַיָּם לָקוּ מָאתַיִם וְחֲמִשִּׁים מִכּוֹת."

בּוֹנֵתוֹ לְסוֹד נִפְלָא וְנוֹרָא: פְּלִגְתָּא דְּרַבִּי

יוֹסִי הִגְלִילִי וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי עֲקִיבָא

הַמְזֻכָּר בַּהֲגָדָה. רַבִּי יוֹסִי הִגְלִילִי

אומר מַנִּין, שלקו המצרים במצרים עשר מכות, ועל
הים לקו חמישים מכות וכו', **וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר אומר**
מַנִּין, שלקו המצרים במצרים בכל מכה ומכה ארבע מכות,
ועל הים לקו מאתים מכות וכו', **וְרַבִּי עֲקִיבָא אומר**
מַנִּין, שלקו המצרים במצרים בכל מכה ומכה חמש מכות,
ועל הים לקו חמישים ומאתים מכות וכו',

וְזֵדוֹ שֶׁכֶּתֶב הָאֲרָ"י ז"ל: וְהַשֵּׁם שפ"ו
אמר וְהִכָּה אוֹתָם בַּמִּצְרִים עֶשֶׂר
מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים מִכּוֹת, רַמְזוֹ
לְרַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי. ר"ל כי לא רק נחלקו רק במנין
המכות, אלא גם מצד איזוה שם עליון לקו. כִּי רַבִּי יוֹסִי
הַגָּלִילִי הוא **בְּגִימָטְרִיא שפ"ו**, באופן כזה, רבי 212
יוסי 86 הגלילי 88, ויחד עולה 386. וכן שפ"ו עולה 386. **וְהִינוּ**
רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי אומר, שלקו עשר מכות ועל הים
חמישים מכות **פְּרוּשׁ מצד הַשֵּׁם שפ"ו שבו אִמֵּר**
וְהִכָּה וְכו'. ולכן אמר רבי יוסי דווקא למנין זה, היות שהוא

רמזו בשמו, וממנו שורש אחיזתו.

וְכֹה שְׁכַתְּבַב עוֹד הָאֲרָמִי ז"ל שָׁבוּ (אָחָז) אַחֲזוּ

דָּוִד בֶּן יִשִּׁי, רָמַז גַּם בֶּן, לְאוֹתוֹ הַשֵּׁם
שפ"ו, כִּי דָוִד בֶּן יִשִּׁי גִימַטְרִיָּא שפ"ו,
בְּאוֹפֶן כֹּה, דוּד 14 בֶּן 52 יִשִּׁי 320. ויחד עולה 386. וכן שפ"ו עולה
בְּגִימַטְרִיָּא 386. שְׁבָאוֹתוֹ הַשֵּׁם דְּוָקָא בָּא שׁוּרֶשׁ
אֲחִיזָת דָּוִד בֶּן יִשִּׁי כִּי הוּא כַּמְנִין שְׁמוֹ וְרָמַז גַּם בֶּן
מָה שְׁכַתְּבַב בְּסִפְרֵי סוּדֵי רָזָא, שְׁרָבִי יוֹסִי
הַגְּלִילִי נִצּוּץ דָּוִד בֶּן יִשִּׁי. וְזֶה הַשֵּׁם הִכָּה
אוֹתָם. וּבְכָר שְׁאֵלוֹנִי הִתִּימָה זו, מָה
שְׁיִיכוֹת לְרַבִּי יוֹסִי הַגְּלִילִי עִם דָּוִד בֶּן יִשִּׁי
בְּאוֹתוֹ הַשֵּׁם דְּוָקָא, הֵגֶם שְׁיִישׁ לָנוּ סוּדוֹת
נִפְלְאִים אַחֲרֵימ. אָמֵנָם כַּאֲמֹר הַכּוֹנֶנָה הִיא
זו, רַבִּי יוֹסִי הַגְּלִילִי גִימַטְרִיָּא שפ"ו, וְכֵן
גִּימַטְרִיָּא דָּוִד בֶּן יִשִּׁי, וְזֶה הַשֵּׁם הִכָּה

אוֹתָם: וְזוֹ הַשְׁיִיכוֹת בִּינָהּם.

וְכֹה שָׁכַתְבָּ, וּמֵצַד הַיָּם תִּקְ"ל לָקוּ
הַמְצָרִים בְּמִצָּרִים אַרְבָּעִים
מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ מֵאֲתֵימ מִכּוֹת,
רָמַז לְסוּד רַב־י אֱלִיעֶזֶר כִּי שִׁמוֹ עוֹלָה
בְּגִימָטְרִיא תִקְ"ל, באופן כזה: רבי 212. אליעזר 319,
ויחד עולה 531. וכן השם תִקְ"ל עם הכולל עולה 531.*
וְהִינוּ רַב־י אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, אוֹמֵר דּוֹקָא,
אֵת מִנִּין הַמִּכּוֹת הַזֶּה הֵיטָב שֶׁהַיָּם תִּקְ"ל הָאֲחֻזָּה
וְהַרְמוֹז בְּשִׁמוֹ מִמֶּנּוּ אָמַר וְהִכָּה בְּמִצָּרִים
אַרְבָּעִים מִכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ מֵאֲתֵימ
מִכּוֹת:

וְכֹה שָׁכַתְבָּ שִׁמְצַד הַיָּם אֲשַׁצ"ה לָקוּ
בְּמִצָּרִים חֲמִשִּׁים מִכּוֹת, וְעַל
הַיָּם לָקוּ מֵאֲתֵימ וְחֲמִשִּׁים מִכּוֹת, רָמַז

* (עם הכולל פירושו עם הוספת המילה עצמה כמספר אחד לערך הגימטריא)

לְסוּד רַב־י עֵקִיבָא שְׁהוּא בְּגִימְטְרִיא
אשצ"ה עם הכולל, באופן כזה: רבי 212, עקיבא 183,
ויחד עם הכולל עולה 396. וכן השם אשצ"ה עולה 396.
וְהִינוּ רַבִּי עֵקִיבָא דִּיקָא אָמַר, את המנין המכות
הזה היות שֶׁהַשֵּׁם הַזֶּה שהמנין רמזו בשמו, אָמַר
שִׁיבוּ הַמַּצָּרִים בְּמַצָּרִים חֲמִשִּׁים מִכּוֹת
וְעַל הַיָּם מֵאֲתִים וְחֲמִשִּׁים מִכּוֹת:

דְּרִי מְרַמְזִים אֵלּוּ שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת שפ"ו
תק"ל אשצ"ה באלו השלשה
תנאים: כאמור לעיל רבי יוסי הגלילי
בְּגִימְטְרִיא שפ"ו, רבי אליעזר בְּגִימְטְרִיא
תק"ל, רב־י עֵקִיבָא בְּגִימְטְרִיא אשצ"ה,
וְהוּא סוּד גִּפְּלָא וְנוּרָא. רָזָא דְרִזִּין. סִתְרָא
דְּסִתְרִין. הִינוּ כַּאֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְמַעַלַּת
כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ, וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן:

יבואר ענין מה שכתב האר"י ז"ל: "במה שהקב"ה מכה,
בו מרפא הגלות", וענין חטא אבותינו שגרם לירידתם
למצרים.

וְמָה שִׁכַּתְב רַבֵּנוּ הָאֲר"י ז"ל: "בְּמָה
שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַכֶּה, בּוֹ
מֵרַפָּא הַגָּלוּת וְכו', " כּוֹנֵנֵנוּ: כִּי בָּאֵלּוּ עֲשָׂר
מַכּוֹת שִׁיָּהֵם רֵאשִׁי תִּיבוֹת דַּצ"ךְ עַד"ש
בֵּאח"ב, נִרְמְזִים בָּאֵלּוּ אוֹתִיּוֹת גַּם כֵּן סוּד
וְטַעַם יְרִידַת אֲבוֹתֵינוּ לְמִצְרַיִם, כְּמוֹ
שִׁכַּתְבְּתִּי לְמַעַלַת כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ. וְהִנֵּה
בָּאֵלּוּ הַמַּכּוֹת הִכָּה אוֹתָם, וְבוֹ רַפָּא
אוֹתָנוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהִכָּה בָּהֶם
מַכָּה רַבָּה אֶצְבַּע אֱלֹהִים הִיא, וּמִן הַמַּכָּה
עֲצָמָהּ בָּאָה רַפּוּאָה לְיִשְׂרָאֵל, שְׁנֵאֲלָם
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵמוֹ שִׁכַּתְבְּתִּי. וְכֵמוֹ
שִׁיתְבָּאֵר בַּהֲמִשְׁךְ. וְמָה שִׁכַּתְב הָאֲר"י ז"ל: "מָה פָּשְׁעוּ
מָה חָטְאוּ אֲבוֹתֵינוּ וְכו', " רוֹצֶה לֹאמַר: כִּי

בְּאֵלֹהֵי הַמַּכּוֹת נִרְמָזוּ לֹא רַק טַעַם יִרְדָּתָם, אֲלָא גַם כֵּן
הַחֲטָא שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנֶּגְרַם יִרְדָּת מְצָרִים.
וַיֵּשׁ לָנוּ סוּד נִפְלָא וְנוֹרָא לְתַרְץ קְשִׁיָּא זֶה
מָה שֶׁהִקְשׁוּ מַעֲלָת כְּבוֹד תּוֹרָתָם עָלַי,
אֲבָל גַּם זֶה נִיחָא כִּי אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי
לְמַעַלְתָּם, נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה
וְהַטְּהוֹרָה.

ענין מה שכתב האר"י ז"ל, שהקב"ה גאל אותנו בשמות
דע"ב צד"א כשח"ב, שאילו השמות הם ראשי התבות
של עשרת המכות הם דצ"ך עד"ש באח"ב, בחילוף
הסדר.

וְכֵּן שֶׁכָּתַב הָאֲר"י ז"ל: "שֶׁהִקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא גָּאֵל אוֹתָנוּ בְּשִׁמוֹת
אֵלֹהֵי דַע"ב צַד"א כֶּשֶׁח"ב. אֵלֹהֵי הַשִּׁמוֹת הֵן
לְדַעֲתִי צְרוּף שֶׁל רֵאשֵׁי הַתִּיבוֹת שֶׁל עֶשְׂרֵת הַמַּכּוֹת
שֶׁהֵם דַּצ"ךְ עַד"ש בֶּאֱח"ב, וְהֵינּוּ כִּי
הָאוֹתִיּוֹת רֵאשׁוֹנוֹת שֶׁל דַּצ"ךְ עַד"ש

באח"ב הם דע"ב, וְהָאוֹתִיּוֹת שְׁנִיּוֹת שֶׁל
דצ"ךְ עֲד"שׁ בִּאח"ב, הֵם צד"א, וְהָאוֹתִיּוֹת
הָאַחֲרוֹנוֹת שֶׁל דצ"ךְ עֲד"שׁ בִּאח"ב הֵם כשח"ב.
הֵרִי נִרְמְזִים בְּאֵלּוּ הַשְּׁלֹשָׁה שְׁמוֹת דע"ב
צד"א כשח"ב הִרְפוּאָה שְׁרֵפָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְיִשְׂרָאֵל, שְׁנֵאֵל אוֹתָנוּ בָּהֶם. הֵרִי
שְׁבֹאוֹתָן הַמְּכּוֹת שֶׁהֵכּוּ בָּהֶם הַמְּצַרִּים,
נִרְמְזִים הִנָּאֵלָה וְהִרְפוּאָה לְיִשְׂרָאֵל: וִיְהִי
רַעְוָא לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁירָאנוּ
בִּיָּאת מְשִׁיחֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, עִם
הַמְּלָאכִים הַשְּׂיָכִים לְגֵאֲלָה, וִיקָיֵם בָּנוּ
מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "כִּי־יִמִּי יֵצֵאתְךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת", אָמֵן נִצַּח סֵלָה
וְעַד:

אַתְרִי זאת הוֹדִיעַ אוֹתִי רְזָא דְנָא שְׁכָל
הַמַּעֲיֵן בְּסוֹד נִפְלָא וְנוֹרָא הִזָּה

עַל מְכוֹנּוֹ, אֶפְלוּ פַּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, וּבְכָל
(נ"א וּבִיּוֹתֵר) בְּעֶרְבֵי פֶסְחִים, מִבְּטָח שֶׁהוּא מַצֵּל
(בְּצוּל) כָּל הַשָּׁנָה מִכָּל מְשׁוּל וּמִיִּתָּה מִשָּׁנָה
וְשׁוֹם אָנֹכִי. וְאַל יִמְשְׁלוּ בּוֹ אוֹיְבָיו, וְכָל
שׁוֹנְאָיו יִפְּלוּ תַּחְתָּיו, וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְּנֶה
יִצְלִיחַ וְיִשְׁכִּיל אֱמֵן סָלָה:

